

۱۳۷۹۱.۹

۹۵, ۱۱, ۳

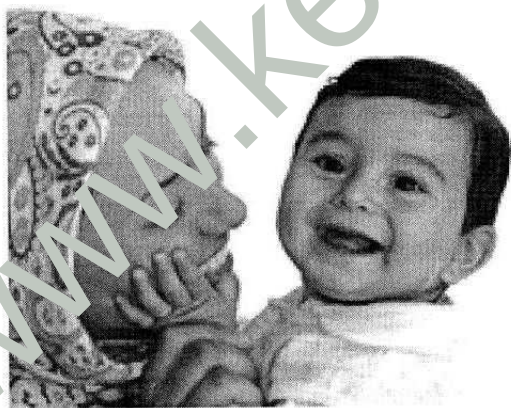
به نام خدا

خدايا ملكت قدم هاي راكه برايم بري دلري بر من آشكار كن

تا در هاي راكه به جويم يكتايي نداشت بندهم و در هاي راكه مي بندي به اصرار مكشيم

همراه با کودک خود

در لدني آگاه، كودكان خوشبخت



ليدا محمدی حسینی نژاد



انتشارات فائق

شماره‌ی پروانه‌ی نشر: ۲۵۱۷

سرشناسه: محمدی حسینی نژاد، لیدا.
عنوان: همراه با کودک خود
(والدین آگاه، کودک‌ان خوشبخت)
نام پدیدآور: لیدامحمدی حسینی نژاد.
مشخصات نشر: تهران فائق ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۸۰ص: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۵۹۲-۶۵-۹
شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۷۵۹۲-۶۷-۳
ویرعیت فهرست‌نویسی: فیبا
موضوع: والدین و کودک
موضوع: تربیت خانوادگی
رندندی نگاره: BF۷۲۳/و۲م۳ ۱۳۹۴
رده‌بندی یویی: ۱۵۵/۹۲۴
شماره دبستان‌سی ملی: ۴۰۸۷ ۹۶
چاپ: ول ۱۳۹۴
شماره: ۱۰۰۰ جلد
بها: ۵۰۰۰ تومان
صفحه‌آرا: نادیا...
طراح جلد: ندا دارابی

۶۶۹۳۷۱۸۲ - ۶۶۵۶۱۷۵۶

پخش: ۰۹۱۰۵۳۶۹۶۸۲

www.faeqh.com

www.faeqhpub.com

p.faeqh@yahoo.com

این اثر مشمول قانون حمایت مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است. هرکس تمام یا قسمتی از این اثر را نشر یا پخش کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

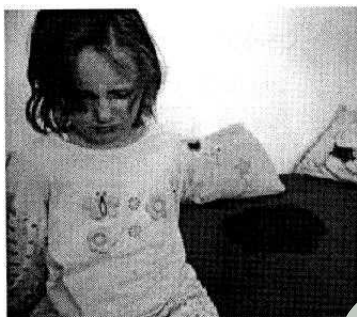
فهرست

فصل اول



۱۵.....	سخن آموختن به کودک.....
۱۷.....	لکنت زبان و علل و درمان آن.....
۲۱.....	ترس.....
۲۲.....	ترس کودکان در سنین مختلف.....
۲.....	علل ترس.....
.....	اثرات ترس بر کودک.....
۲۶.....	قواید ترس.....
۲۶.....	روش‌های مقابله با ترس کودکان.....
۲۸.....	علت ترس برخی از کودکان از تاریکی.....
۲۹.....	ترس از سایه.....

فصل دوم



- ۳۳..... آموزش توالت رفتن به کودک
- ۳۵..... خیس کردن رخت خواب
- ۳۵..... بیماری شبادراری غیر ارادی است
- ۳۹..... چرا کودک بستر خود را خیس می‌کند؟
- ۴۱..... آن‌چه که والدین باید در رابطه با شبادراری انجام دهند
- ۴۳..... مکیدن شست
- ۴۴..... مضرات مکیدن شست
- ۱..... زمان مناسب برای ترک مکیدن شست

فصل سوم



- ۴۹..... اهمیت خواب منظم در رشد فیزیکی کودک
- ۵۰..... کودک چه قدر و چه موقعی خواب می‌خوابد؟
- ۵۰..... تأثیر منفی دیر خوابیدن در توانایی ذهنی کودک
- ۵۳..... بیدار شدن کودکان
- ۵۴..... چه عواملی باعث بد خوابی کودکان می‌شود؟
- ۵۵..... چه کنیم که کودک سر تا سر شب را بخوابد؟

فصل چهارم



- ۵۹..... اسباب بازی، در رشد روانی و جسمی کودک
- ۶۰..... نقش بازی در آرزو، یادگیری کودکان
- ۶۱..... بازی و الگوپذیری کودکان
- ۶۴..... ویژگی بازی‌های محلی
- ۶۶..... بازی و دخالت والدین
- ۶۸..... بازی، ابزاری برای تجربه کردن
- ۷۱..... فواید بازی
- ۷۴..... علل بی‌علاقگی کودکان به بازی
- ۷..... چه نوع اسباب‌بازی‌هایی برای کودکان انتخاب کنیم؟
- ۷۹..... چند توصیه
- منابع

به نام خدا

به ذکر نام او، دل گیرد آرام هر عالم شود بهیچ دلارام

و اما

روزی که کودکی به دنیا می آید تا زمانی که به بلوغ برسد و برای خودش زندگی جداگانه‌ای آغاز کند، والدین مسئولیت توجه و مراقبت از او را به عهده دارند.

هیچ شایسته و رضایت خاطری بزرگ‌تر از این نیست که شاهد این باشید که طفل شما رشد و نمو می‌کند، بازی یاد می‌گیرد، به سخن درمی‌آید و به مدرسه می‌رود تا روزی که بالاخره می‌تواند از خودش مراقبت کند.

هنگام تولد اولین فرزندتان شاید از این که خود را هنوز برای قبول چنین مسئولیتی کاملاً آماده نمی‌بینید، قدری دو دل و هراسان باشید. به احتمال قوی نه تنها در آن زمان، بلکه در روزها و روزهای پیش بروید بعداً نیز با هیچ مشکلی برخورد نخواهید کرد؛ راستش را بگوییم هم به عنوان یک پدر یا مادر باید پا به پای فرزند خود پرورش باشید. این جزئی از مسرت خاطر پدر و مادر بودن است. حالت فکری و روحیه شما تا اندازه‌ای زیادی در رشد یک کودک خوشحال، مؤثر و دخیل است چون اگر شهامت را که احتیاج دارد به او بدهید صرف‌نظر از تمام دشواری‌هایی که در آینده با آن‌ها روبه‌رو خواهد شد تمام مشکلات خود را می‌تواند شخصاً حل و فصل کند ولی اگر در انجام این وظیفه‌ی خود کوتاهی کنید، ممکن است شخص بیچاره و فراموش شده‌ای بار آید که نتواند حتی زیر فشارهای عادی زندگی طاقت بیاورد.

از طرف دیگر چنانچه در ابراز مهر و عاطفه زیاده‌روی کنید، امکان دارد بیشتر به او زیان برسانید تا منفعت. کودک به پرورش اعتماد به نفس نیز احتیاج دارد.

فرزند شما حتی در دوره‌ی کودکی باید در تصمیم‌گرفتن برای خود سهیم باشد. والدینی که بیش از حد مستبد هستند وضع شخصیت هر کودکی را خراب می‌کنند زیرا کودک مهر مادری خواهد نه قهر مادر. هر کودکی باید از راه تجربیات - که برخی از آن‌ها لذت‌بخش و برخی تلخ است - چیز یاد بگیرد. مثلاً طفل مشکل می‌فهمد که عبارت «بخاری گرم است» یعنی چه، تا آن که خودش به آن دست بزند و متوجه شود؛ اما هیچ وقت نباید در این موقعیت با حق تعالی بی‌توجهی به او بگویید: «نگفتم این‌طوری می‌شود؟» در این موقعیت بیشتر به هم‌دردی و تفاهم نیازمند است؛ چاره‌ای جز آزمایش‌اندازدن و آزمون و خطا نیست. وسیله چیز یاد می‌گیرد. چنانچه نسبت به او در این موارد شفقت نشان دهید حس می‌کند که شما مایل به حمایت از او هستید و دفعه‌ی بعد حرف شما را باور می‌کند. هرگز از یاد نبرید که بچه راغب است خوشایند شما رفتار کند. کارهای او غالباً آزمایشی است ولیکن در افاق عین کوچکش محبت شما را می‌جوید چون به جز شما مأوایی ندارد. اگر شما منطقی باشید و از این حالت برای تربیت او استفاده کنید جایگاه بلندی در زندگی نصیب او خواهید کرد. اگرچه مایلید بهترین پدر و مادرها باشید نباید زیاد سعی کنید خودتان را کامل و بی‌نقص نشان دهید. در این صورت آن قدر بی‌مورد صحبت می‌کنید که کسی رغبت می‌کند با شما زندگی کند. خودنمایی نکنید؛ نخواهید که به تقلید از اشرافیان خویش بپردازید. ایده‌آل‌هایتان را عالی نگه‌دارید ولی به‌خاطر داشته باشید هم شما هم فرزندان انسان هستید پس بگذارید او شخصیت منحصر به فرد خود را پیرواند و به طور طبیعی بار بیاید. چه از

کودکتان و چه از خودتان بیش از حد توقع نداشته باشید.

به سوی هدف‌های اصلی نظر بیاندازید و اما محلی نیز برای ضعف‌های بشری قایل شوید تا طفل از همدم بودن با شما بهره‌مند شود. طبیعتاً پرورش عادت حسنه در هر کودکی متضمن وقت زیاد و صبر سرشار است؛ ولی مایوس نشوید چون هیچ‌کس شخصیت کامل را در طول یک شبانه روز به دست نمی‌آورد. بدون آن‌که به افراط بخواهید کودک را هدایت کنید یا بر او فشار وارد آورید، بگذارید طبیعت دوره‌ی خود را طی کند هر طفلی باید به روش خاص خود رشد یابد. هیچ فردی می‌تواند به روش خود پیش برود.

هیچ کودکی از هر حیث مطابق هم نیستند هر کدام از آن‌ها به یک شکل در دنیا آمده‌اند.

عده‌ای ممکن است بیهوش ولی تنبل و عده‌ای ممکن است کند ولی با پشتکار باشند. هر ناله هر کسی باید بر اساس سرشت خود رشد کند. چه بسا شکلهای عصبی‌ای که در زندگی بعدی به وجود می‌آید فقط به دلیل آن است که کسی واقف بر اصل ساده‌ی رشد انسانی نبوده‌است. چنانچه اندکی هوشیار باشید می‌توانید این مسائل را در شرایطی که هنوز پیش‌نیامده حل کنید و از شرهایی که دامن‌گیر خانواده‌های زیادی می‌شود مصون بمانید.

در این کتاب سعی شده تا روش‌های تربیتی در آسان‌ترین و بهترین وجه ممکن عنوان شود تا بدین وسیله والدینی که مهارت در برخی مسائل کودکشان شکایت می‌کنند با بهره‌گیری از این روش‌ها به تربیتی مطلوب برای کودک خود دست یابند.

پیرامری

در این دنیای پهناور هر کجا که سفر کنیم، هرچه مناظر زیبای جالب توجه بینیم دوستان جدیدی بیابیم و به جاهای باشکوه قدم بگذاریم هنوز یک نقطه هست که افکارمان بی اختیار به آن برمی گردد آن محل خانه‌ی ماست. جایی در تمام دنیا وجود ندارد که با یک خانه‌ی مملو از شادمانی واقعی برابری کند. خانه و خوشبختی مترادف هستند مخصوصاً زمانی که زندگی صحیح را می‌گیریم. یک خانه‌ی پر مسرت جایی است که در آن تمام عواید می‌توانند آسایش و آرامش بیابند. خانه یک معبد صفا و رسالت و جای شادی و محبت است در چنین منزلی یک رشته مهر و محبت نیز وجود دارد که همه‌ی خانواده را به هم پیوند می‌دهد. عموماً دوستی باید هر یک از اعضای خانواده را دربر داشته باشد. در این گونه مسکنی هرگز نباید بی‌قراری، انتقاد تند، حرف‌های رکیک و زنده و احساسات جریحه‌دار راه یابد. چه بسا شیرازه‌ی خانواده‌ها که صرفاً به سبب نیش‌زبان با یک حالت بی‌رحمانه عیب‌جویی و ایرادگیری از هم می‌پاشد.

هرگاه والدین از روی خودسری رفتار نکنیم و امیال یکدیگر را پایمال نکنند فرزندان هم طبیعتاً از این روح نادرست‌کار سهمی می‌برند و هنگامی که بزرگ‌شوند همان رفتار را با سر و سر خود می‌کنند که در طفولیت با آن تربیت شده‌اند. ما والدین به جای خرده‌گیری از بچه‌ها باید در خویشتن بنگریم تا ببینیم در چه نکاتی می‌توانیم حالات خود را بهتر گردانیم کودکان خصوصیت ما را چه نیک و چه بد به خود جذب می‌کنند و چاره‌ای جز سرمشقی که به جا گذاشته‌ایم ندارند ناگزیر در اثر گام‌های ما راه

خواهند رفت و همان کارهایی که ما می‌کنیم انجام خواهند داد و به همان اشتباهاتی که ما مرتکب شده‌ایم دچار می‌گردند مگر این‌که وقت خود را صرف تربیت آنان در راهی که باید بروند نکنیم. اطفال سایه‌هایی از نفس واقعی خودمان می‌باشند منتهی با اندازه‌های طویل‌تر.

کودکان ما به‌زودی درمی‌یابند که آیا ما حقیقت را می‌گوییم یا خیر. آن‌ها ما را نه فقط از روی حرف‌هایمان، بلکه از روی نیت و مقاصد واقعی‌مان دوری می‌کنند. چنان‌چه مانسبت به کسانی که به دیدن ما می‌آیند ظاهراً با مهربانی رفتار کنیم ولی پشت‌سرشان با سنگ‌لی‌ان، ناز، بدگویی کنیم اطفال ما هرگز به ما اعتماد واقعی نخواهند داشت. ما باید نسبت به همه‌کس چه در شغل، چه در زندگی اجتماعی و چه در روابط دیگری که با مردم داریم امین و صادق باشیم ولی بیشتر از همه باید در مورد کودکان خویش امانت حقیقی نشان دهیم چون آن‌ها ما را می‌پسندند و به ما اعتماد می‌کنند. به این‌که آیا ما خود به گفته‌هایمان اعتقاد داریم یا خیر. اگر بپسندند آن‌ها فقط در صورتی به ما اطمینان خواهند داشت که حس کنند ما اساساً شریف و درستکار هستیم.

کودکان هیچ‌وقت به والدینی که در حرف‌ها شان بای شک و شبهه باقی است اعتماد نخواهند کرد و چنان‌چه نتوانند به والدین خود اعتماد کنند شاید به هیچ‌کس دیگری نیز نتوانند اعتماد کنند.

در رات خود سر بلند بای